VISIT…

LANZAROTE
Caliente.COM

НАДІЯ

Слова *М. Добронравова*
переклад з російської А Поліщука

НАДЕЖДА

Слова *Н. Добронравова*

Спокійно, просто
Спокойно, просто

p

Сві_ тить зір_ ка в над_ ве_чір_ ній час,
Све_ тит не_ зна_ко_ ма_я звез_да,

зно_ ву ми ві_дір_ва_ні від до_ му,
сно_ ва мы о_тор_ва_ны от до_ ма,

знов міста простерлись поміж нас,
сно_ва между нами го_ро_да,

кли_чуть нас вогні а_е_ ро_ дро_ мів.
взлет_ны_е ог_ни а_э_ ро_ дро_ мов.

Тут у нас до_щі і_дуть гус_ ті,
Здесь у нас ту_ма_ны и дож_ди,

p
м м м 7 7 в 7 в м 7 7 м м

віт_ро.вій хо_лод_ний в дужім зле_ ті, жде нас на незві_ да_ ній пу_ті
здесь у нас хо_лод_ны.е рас_све_ ты, здесь на не_изве_ дан_ ном пу_ти

Б 7 Б 7 М М М

Приспів
Припев

хит_ро.муд_ре пле_ти.во сю_ же_ тів. На_ ді_ я — мій
ждут за.мыс_ло_ва_ ты.е сю_ же_ ты... На_ деж_ да — мой

М 7 7 М М М

ком_пас земний, а у_ да_ ча б слідом кро_ку_ ва_ ла. А піс_ ня... я
ком_пас земной, а у_ да_ ча —награ_да за сме_лость. А пес_ ни... до_

М 7 М 3 3 М

1.2 | 3

вір_ ний од_ній, щоб в ній про домів_ку спі_ ва_ лось. // _ва_ лось.
_воль_но од_ной, чтоб толь_ко о до_ ме в ней пе_ лось. // пе_ лось.

7 в М 7 7 М 7 7 М

Світить зірка в надвечірній час,
Знову ми відірвані від дому,
Знов міста простерлись поміж нас,
Кличуть нас вогні аеродромів.
Тут у нас дощі ідуть густі,
Вітровій холодний в дужім злеті,
Жде нас на незвіданій путі
Хитромудре плетиво сюжетів.

Приспів:

Надія — мій компас земний,
А удача б слідом крокувала.
А пісня...
Я вірний одній,
Щоб в ній про домівку співалось.

Ти повір, тут враження нові,
Все інакшим постає відразу.
Хмари тануть сизі, грозові,
Бачаться нікчемними образи.
Треба тільки вивчиться чекать,
Треба йти настирливо і прямо,
Щоб життя могло нам дарувать
Радості короткі телеграми.

Приспів.

Не забуть того, що протече,
І того, що не збулося нині,—
Милий блиск закоханих очей
І московські хуртовини сині...
Знов міста простерлись поміж нас,
Знов розлука, сподівання, мрії.
В небі зірка у вечірній час
Світить, наче пам'ятник надії

Приспів.

Светит незнакомая звезда,
Снова мы оторваны от дома,
Снова между нами города,
Взлетные огни аэродрома.
Здесь у нас туманы и дожди,
Здесь у нас холодные рассветы,
Здесь на неизведанном пути
Ждут замысловатые сюжеты.

Припев:

Надежда — мой компас земной,
А удача — награда за смелость.
А песни...
довольно одной,
Чтоб только о доме в ней пелось.

Ты поверь, что здесь, издалека,
Многое теряется из виду.
Тают грозовые облака,
Кажутся нелепыми обиды.
Надо только выучиться ждать,
Надо быть спокойным и упрямым,
Чтоб порой от жизни получать
Радости скупые телеграммы.

Припев.

И забыть по-прежнему нельзя
Все, что мы когда-то не допели,—
Милые усталые глаза,
Синие московские метели...
Снова между нами города,
Жизнь нас разлучает, как и прежде.
В небе незнакомая звезда
Светит, словно памятник надежде.

Припев.